

Асенъ Разцвѣтниковъ

ИЗЛЕТЪ

*Пробужда се земята,
зора далечъ зори —
напредъ къмъ планината,
къмъ ведритъ гори!*

*Тжигтъ заключете,
тукъ долу въвъ града,
измийте си ржцетъ
съсъ утринна вода.*

*Измийте си очитъ
и младитъ сърдца —
тамъ горе въ планинитъ
трептятъ безброй цвѣтя,*

*трептятъ въ тревитъ гжсти
и кжпятъ се въ лжчи,
и чакатъ млади прѣсти
и радостни очи!*

Ненчо Савовъ

УТЕХА

*Накрая на града, въ малка кжща,
азъ знамъ вдовица бедна съ две чеда;
отъ ранна утринъ — вечеръ се заврѣща,
въ тютюневъ складъ тя дава си труда.*

*Почивка нѣма клетата; живѣе
съсъ потъ спечеленъ хлѣбъ и въ нищета,
но, малкитъ — утеха сж за нея,
по-лека, сякашъ, бива съ тѣхъ скрѣбъта.*